

[Dohrmann.]

sig i, er det tåbeligt at tro, at Danmark kan konkurrere med andre landes statskasser.

Jeg må konstatere, at den store personudskiftning, der har fundet sted inden for SF, ikke har forbedret indholdet af partiets politik.

Ellemann-Jensen (V):

I venstre har vi stor forståelse for, at danske værfter befinder sig i en særdeles vanskelig situation. Dels er værfterne ramt af det høje danske omkostningsniveau, som de fleste andre industrigræne er, dels oplever værfterne en ubillig konkurrence fra andre lande, der ikke lever op til ånden i de internationale aftaler, der skal fremme arbejdsdelingen imellem landene. Men det forslag, der bliver lagt frem her, er formentlig i strid med en række af de internationale aftaler, som Danmark har tilsluttet sig. Det må vi naturligvis undersøge nærmere i udvalget. Det er en farlig vej at betrede at gå i gang med at bryde aftaler. Det kan svække vore argumenter, når vi i de selv samme internationale organisationer skal gøre os til talsmænd for friere handelsforhold.

Dertil kommer, at forslaget, som det ligger, flytter problemerne over på rederierne. Hvis danske rederier ikke længere skal kunne vælge at kontrahere deres skibe dér, hvor det er bedst og billigst at få dem bygget, påføres de jo omkostninger, der vil svække dansk søfart i den internationale konkurrence.

Vi må derfor indtage en skeptisk holdning til dette forslag.

Stetter (KF):

Den konservative gruppe kan ikke tilslutte sig princippet i dette forslag. Hvis nogen er interesseret i at kende vores begrundelse, kan jeg henvise til Folketingstidende 1975-76, sp. 8379.

Bollmann (CD):

Hvis hensigten med dette forslag kun er de to ting, som forslagsstillerne anfører i bemærkningerne, kunne CD egentlig have en del sympati for forslaget. Efter vor opfattelse vil forslaget imidlertid stride imod de interesser, Danmark selv har i at få afskaffet de forskellige støtteordninger. Vi har derfor meget store betænkeligheder ved at støtte forslaget.

Freddy Madsen (DKP):

Vi kan tilslutte os det fremsatte forslag, og

da det er en genfremsettelse, skal jeg henvise til den argumentation, der blev fremført af vores ordfører, hr. Jørgen Jensen, den 7. april 1976 - Folketingstidende 1975-76, sp. 8380.

Bolvig (RV):

Det burde egentlig være let for mig at gøre det samme og henvise til det radikale venstres ordførertale ved debatten for et års tid siden, for nu har vi jo lige fået at vide - hvilket ikke er overraskende - at hr. Bernhard Baunsgaard altid siger noget fornuftigt. Det, der er karakteristisk, desværre, er, at vi står i næsten en værre situation, end vi gjorde sidste år, at de bemærkninger, der står om, at vi er i krise, desværre er rigtige, og jeg er heller ikke i tvivl om, at der er en bred forståelse for det rimelige i at hjælpe vores værftsindustri. Vi mener blot ikke, at forslaget, der her er fremsat, er den rette måde at gøre det på, fordi det sandsynligvis vil gøre ondt værre. Forslagets gennemførelse vil nemlig ødelægge vores bestræbelser på at fjerne udenlandske støtteordninger.

Jeg kunne forestille mig, at vi under udvalgsarbejdet fik en redegørelse for, hvordan vort lands indsats mod subsidieordningerne har udviklet sig i de forløbne år. Desværre er jeg bange for, at vi ikke har haft ret megen succes i så henseende. Faren lurser hele tiden for, at nationale støtteordninger løber fuldstændig løbsk, og vi kan ikke konkurrere med andre landes statskasser. Vi kan derimod konkurrere med andre lande på kvalitet og på tid, og derfor skal vi naturligvis på andre områder give værftsindustrien så gode muligheder som overhovedet muligt.

Arne Bjerregaard (KrF):

Vi erkender, at vore værfter er inde i en krise, og vi erkender da også, at vi har stor arbejdsløshed. Værfternes krise skyldes selvfølgelig både, at der er for stor tonnage efterhånden i verden, og at næsten alle lande giver subsidier til deres værfter. Men vi må fra kristeligt folkepartis side trods dette afvise forslaget, idet vi mener, det er brud på internationale aftaler. Selv om andre bryder disse, mener jeg i al fald ikke, vi skal forcere den udvikling, at man stedse bryder internationale aftaler.

Endvidere er forslaget af en så protektionistisk art, at det kan virke ødelæggende for det økonomiske samarbejde mellem en række lande, som i al fald er nødvendigt, hvis man